RESOLUCIJA EVROPSKEGA PARLAMENTA (EU) 2020/1936

z dne 14. maja 2020

s pripombami, ki so del sklepa o razrešnici glede izvrševanja proračuna osmega, devetega, desetega in enajstega Evropskega razvojnega sklada za proračunsko leto 2018

EVROPSKI PARLAMENT,

— ob upoštevanju sklepa o razrešnici glede izvrševanja proračuna osmega, devetega, desetega in enajstega Evropskega razvojnega sklada za proračunsko leto 2018,

— ob upoštevanju odgovorov Komisije na pisna vprašanja komisarja za mednarodno sodelovanje in razvoj Nevena Mimice za predstavitev pred Odborom za proračunski nadzor 28. novembra 2019,

— upoštevanju člena 99 in tretje alinee člena 100 ter Priloge V Poslovnika,

— ob upoštevanju mnenja Odbora za razvoj,

— ob upoštevanju poročila Odbora za proračunski nadzor (A9-0057/2020),

A. ker je primarni cilj razvojnega sodelovanja zmanjšati revščino in jo dolgoročno izkoreniniti, kot je opredeljeno v členih 208 do 210 Pogodbe o delovanju Evropske unije;

B. ker si mora Unija kar najbolj prizadevati, da bo, zlasti v primerih, ko vlaga v države, ki jih upravljajo nedemokratični režimi, da zagotovi, da bodo njena sredstva in ukrepi vedno v korist ljudem v stiski in ne upravljavskim strukturam;

C. ker je skupni cilj še vedno doseči 0,7 % BND za uradno razvojno pomoč in spodbuditi zasebno financiranje;

D. ker so vključevanje ciljev trajnostnega razvoja ter izvajanje Pariškega sporazuma o podnebnih spremembah temeljni cilji, za katere si prizadevajo instrumenti sodelovanja;

E. ker je trajnost bistvenega pomena za doseganje zastavljenih ciljev in rezultatov, zlasti dolgoročnih učinkov razvojne pomoči;

F. ker je načelo, da nihče ne sme biti zapostavljen, v agendi za trajnostni razvoj do leta 2030 ključnega pomena;

G. ker evropsko soglasje o razvoju, sprejeto leta 2017, zagotavlja okvir skupne razvojne politike za institucije in države članice Unije;

H. ker je uskladitev razvojnega sodelovanja Unije s prednostnimi razvojnimi nalogami držav partneric ključni element agende za trajnostni razvoj do leta 2030;

I. ker bi bilo treba nenehno skrbeti za skladnost in dopolnjevanje različnih zunanjih politik, zlasti kadar se več politik izvaja v eni partnerski državi, da bi spodbudili sinergije, zmanjšali kompromise med temi obstoječimi politikami in se izognili čim večjim nepotrebnim upravnim bremenom;

J. ker je dobro sodelovanje in usklajevanje z drugimi donatorji in mednarodnimi finančnimi institucijami bistvenega pomena, da se prepreči podvajanje, zagotovijo učinkovit nadzor, delitev tveganja, odgovornost za rezultate, ki odraža resnične vhodne podatke, in učinkovitost pomoči, ter spodbuja zmogljivost za izgradnjo razvojne pomoči v državah upravičenkah;

K. ker ima Komisija končno odgovornost za zakonitost in pravilnost transakcij, povezanih z zaključnim računom Evropskih razvojnih skladov (ERS) in za nadzor postopka finančnega spremljanja in poročanja v zvezi z ERS;

L. ker so potrebna skrbnost glede preglednosti, odgovornosti in človekovih pravic pogoji za demokratični nadzor in učinkovito razvojno pomoč;

M. ker se zunanji ukrepi Unije izvajajo prek mednarodnih organizacij, ki bodisi uporabljajo sredstva Unije bodisi skupaj z njo sofinancirajo projekte, vključno z reševanjem težav na področju nadzora in upravljanja;

N. ker se v 79 državah s kompleksnimi pravili in postopki v zvezi z razpisovanjem in oddajo javnih naročil uporablja širok nabor načinov izvajanja, kar odraža medvladni značaj ERS;

O. ker ima proračunska podpora sicer osrednjo vlogo pri spremembah in obravnavi glavnih razvojnih izzivov, a prinaša tudi precejšnje fiduciarno tveganje in bi jo bilo treba odobriti le, če lahko država upravičenka dokaže zadostno raven preglednosti, sledljivost, odgovornost in učinkovitost, spoštovanje pravne države in človekovih pravic, in sicer preden prejme pomoč v obliki proračunske podpore;

P. ker sta spodbujanje preglednosti in boj proti korupciji in goljufijam ključna za uspeh operacij proračunske podpore Unije;

Q. ker se dejavnosti ERS izvajajo v zahtevnih razmerah s stalno visokim tveganjem, bodisi geopolitične bodisi institucionalne narave;

R. ker lahko zunanji dejavniki v zvezi z ustreznim izvajanjem ERS zmanjšajo ali izničijo prizadevanja na področju razvoja;

S. ker je pomoč Unije pri upravljanju ključna sestavina razvojne pomoči za ustvarjanje učinkovitih reform upravljanja;

T. ker trenutna migracijska kriza ne sme zasenčiti migracijskih valov, ki so povezani z demografskimi pretresi in dolgoročno zahtevajo drugačne odzive;

U. ker poenostavitev postopkov izvajanja spodbuja povečevanje učinkovitosti izvajanja pomoči;

V. ker je temeljnega pomena spodbujati prepoznavnost Unije, zagotoviti strateško uporabo zunanjega finančnega instrumenta Unije, komunicirati o finančnih sredstvih Unije ter odražati vrednote Unije v vseh oblikah razvojne pomoči;

Izjava o zanesljivosti

Finančno in projektno izvrševanje ERS (osmi do enajsti ERS) v letu 2018

1. ugotavlja, da enajsti ERS zajema 65 % portfelja Generalnega direktorata Komisije za mednarodno sodelovanje in razvoj (GD DEVCO); je seznanjen, da so obveznosti ERS v letu 2018 znašale 4.959 milijonov EUR in presegajo letni cilj 4.537 milijonov EUR (ali 109,3 % prvotnega cilja v primerjavi s 95 % leta 2017), plačila ERS pa so znašala 4.124 milijonov EUR (stopnja izvrševanja v višini 98,2 % letnega cilja, ki znaša 4.200 milijonov EUR v primerjavi z 98,89 % v letu 2017); poleg tega ugotavlja, da so obveznosti Evropske investicijske banke (EIB) znašale 880 milijonov EUR (od tega 800 milijonov EUR v zvezi z naložbenim skladom), medtem ko so plačila EIB v letu 2018 znašala 555 milijonov EUR (od tega 525 milijonov EUR prek investicijskega sklada);

2. pozdravlja stalna prizadevanja GD DEVCO, da bi se za 25 % zmanjšali stari zneski predhodnega financiranja in stara neporabljena sredstva; ugotavlja, da je GD DEVCO presegel svoj 25-odstotni cilj z zmanjšanjem starih zneskov predfinanciranja ERS za 40,33 % (43,49 % za druga področja pomoči) in zmanjšanjem starih neporabljenih sredstev ERS za 37,10 % (39,71 % za druga področja pomoči);

3. spodbuja GD DEVCO, naj nadaljuje svoja prizadevanja v zvezi s starimi izteklimi pogodbami ERS, saj ciljna vrednost pod 15 % ni bila dosežena kot v letu 2017, ne glede na novi postopek, ki ga je vzpostavil GD DEVCO (s 17,27 %, rahlo, vendar nezadovoljivo izboljšanje v primerjavi z 18,75 % leta 2017); ugotavlja, da je bila ta ciljna vrednost ključnega kazalnika uspešnosti pod 15 % dosežena za preostanek delovanja GD DEVCO s 13,88 %;

4. obžaluje, da je zmanjšanje na splošno manj učinkovito, pri čemer je stopnja zmanjšanja nižja pri predhodnem financiranju in starih neporabljenih obveznostih ERS ali ni dosegla starih preteklih pogodb ERS v primerjavi z drugimi področji posredovanja in odgovornosti GD DEVCO; priznava pa, da lahko zapletenost poslovanja ERS ovira doseganje ciljnih kazalnikov uspešnosti, zlasti za zaključevanje postopkov, in s tem otežuje izdajanje nalogov za izterjavo;

5. GD DEVCO poziva, naj hitro prednostno zaključi preostale operacije iz osmega in devetega ERS;

Zanesljivost zaključnega računa

6. pozdravlja, da je Računsko sodišče v letnem poročilu o dejavnostih, financiranih iz osmega, devetega, desetega in enajstega ERS, za proračunsko leto 2018 ugotovilo, da končni zaključni računi v vseh pomembnih pogledih pošteno predstavljajo finančni položaj ERS na dan 31. decembra 2018 in da so njihovi poslovni izidi, denarni tokovi in spremembe čistih sredstev za tedaj končano leto v skladu s finančno uredbo za ERS in mednarodno sprejetimi računovodskimi standardi za javni sektor;

Zakonitost in pravilnost transakcij, povezanih z zaključnim računom

7. pozdravlja mnenje Računskega sodišča, da so prihodki, povezani z računovodskimi izkazi za leto 2018, v vseh pomembnih vidikih zakoniti in pravilni;

8. izraža vse večjo zaskrbljenost zaradi negativnega mnenja Računskega sodišča o zakonitosti in pravilnosti odhodkov, v kolikor so po mnenju Sodišča na odhodke, sprejete v zaključnem računu, pomembno vplivale napake;

9. izraža globoko zaskrbljenost, da je ocenjena stopnja napake že drugo leto zaporedoma narasla na 5,2 % za odhodke, sprejete v računovodskih izkazih za osmi, deveti, deseti in enajsti ERS (v primerjavi s 4,5 % leta 2017, 3,3 % leta 2016, 3,8 % v letih 2014 in 2015, 3,4 % leta 2013 in 3 % leta 2012); pričakuje, da bo Komisija razmislila o razlogih in sprejela potrebne ukrepe za spremembo trenda naraščanja stopnje napak;

10. ugotavlja, da bi lahko bil del stopenj napak, ki jih je ocenilo Računsko sodišče, posledica zelo velike delovne obremenitve zaradi nezadostnega števila zaposlenih, zlasti v delegacijah za težje primere;

11. meni, da je pri doseganju take ravni ocenjenih napak bistvenega pomena nadaljnje vlaganje v ozaveščanje in usposabljanje osebja; poziva Komisijo, naj poišče načine za rešitev težave pomanjkanja osebja, zlasti v delegacijah, ki imajo težave;

12. ugotavlja, da izstop Združenega kraljestva iz Unije ne vpliva na finančno poslovodenje ERS za leto 2018 in da računovodski izkazi ERS za leto 2018 pravilno odražajo stanje postopka izstopa;

13. z veliko zaskrbljenostjo ugotavlja dejstva, da so bile napake ugotovljene pri 51 (oziroma 41 %) od 125 plačilnih transakcij, ki jih je revidiralo Računsko sodišče, zlasti pri 39 plačilih s količinsko opredeljivimi napakami je bilo odobrenih devet (23 %) končnih transakcij, potem ko so bile izvedeni vsi predhodni pregledi; poziva Komisijo, naj bistveno izboljša zakonitost in pravilnost transakcij ter zagotovi ustrezno spremljanje predhodnih pregledov;

14. ugotavlja, da zapadla sredstva iz projektov v okviru desetega ERS, ki se prerazporedijo v rezervo enajstega ERS za uspešnost, ne bodo ustvarila nobenih težav v zvezi z zakladništvom zaradi izstopa Združenega kraljestva iz Unije in da bo učinek na prispevek vsake države članice izračunan sorazmerno z njihovim začetnim prispevkom v ERS;

15. je globoko zaskrbljen, da je kljub zaporednim načrtom popravnih ukrepov, ki jih je izvedel GD DEVCO, tipologija ugotovljenih napak v veliki meri podobna kot v prejšnjih letih, in sicer pomanjkanje bistvenih dokazil (36,6 %), resna kršitev pravil o javnem naročanju (27,1 %), odhodki, ki dejansko niso nastali (22,7 %), stopnja preostale napake, prilagojena po študiji GD DEVCO (5,4 %), neupravičeni odhodki (4,3 %) in druge vrste napak (3,9 %), nespoštovanje določb o javnih naročilih s strani upravičencev in neupravičeni odhodki;

16. opaža, da so napake povezane predvsem s transakcijami v zvezi z ocenami programov, nepovratnimi sredstvi in sporazumi o prispevku z mednarodnimi organizacijami ter sporazumi o prenosu pooblastil z agencijami držav članic Unije za sodelovanje kot z drugimi vrstami podpore;

17. je globoko zaskrbljen, ker se to stanje ponavlja kljub zaporednim načrtom popravnih ukrepov, ki jih je vzpostavil GD DEVCO, zlasti kadar količinsko opredeljive napake kažejo na pomanjkljivosti pri pregledih, ki jih izvajajo mednarodne organizacije; poziva Komisijo, naj ne podcenjuje resnosti teh napak, ki bi lahko pokazale na nepravilnosti, kot so goljufije, in naj obravnava zgoraj navedene ponavljajoče se pomanjkljivosti, jasno poroča o posebnih težavah pri izvajanju akcijskega načrta ter po potrebi ustrezno sodeluje z Računskim sodiščem in Evropskim uradom za boj proti goljufijam (OLAF);

Učinkovitost sistemov za spremljanje in zagotavljanje

18. je globoko zaskrbljen, ker je Komisija razpolagala z zadostnimi informacijami, da bi preprečila, odkrila oziroma popravila količinsko opredeljive napake še pred potrditvijo odhodka, kar bi pomenilo, da bi bila stopnja napake lahko nižja za 1,3 odstotne točke; poudarja tudi, da zunanji revizorji niso odkrili nekaterih transakcij z napakami, ki obsegajo 1,1 odstotne točke;

19. pričakuje, da bo GD DEVCO strožji pri uporabi razpoložljivih upravljavskih informacij in doslednem delovanju splošnega nadzornega sistema (predhodni pregledi in zunanja revizija ali preverjanje odhodkov); poudarja pomen stalnih prizadevanj GD DEVCO in ga poziva k izboljšanju izvajanja njegovega preventivnega nadzora, zlasti osredotočenost na področja z visokim tveganjem, povezana s sredstvi v posrednem upravljanju mednarodnih organizacij in razvojnih agencij ter nepovratnih sredstev v neposrednem upravljanju;

20. je seznanjen s sedmo študijo GD DEVCO o stopnji preostale napake, katere rezultat je stopnja preostale napake v višini 0,85 % pod pragom pomembnosti 2 %, ki ga je določila Komisija; vendar ugotavlja, že več let, da uporabljena metodologija temelji na zelo maloštevilnih pregledih transakcij na kraju samem in nepopolnih pregledih postopkov javnih naročil ter poziva GD DEVCO, naj tesno sodeluje s Sodiščem, da bi izboljšalo zanesljivost ocene stopenj napak;

21. vendar opaža, da so rezultati zunanjih revizij za operacije, ki se izvajajo na področjih „nepovratna sredstva na področju neposrednega upravljanja“ in „posredno upravljanje z državami upravičenkami“ pokazali, da je bilo 4,64 % in 3,77 % celotnega revidiranega zneska opredeljenih kot neupravičenih, zaradi česar ni prišlo do izdaje diferenciranih pridržkov; poziva GD DEVCO, naj pripravi dodatna podrobna pojasnila o temeljnih načelih, ki se uporabljajo v teh dveh primerih;

22. želi spomniti, da je pridržek ključen pri določanju odgovornosti in zato pomeni instrument preprečevanja in preglednosti pri gradnji postopka zagotovil generalnega direktorata GD DEVCO, ki odraža tekoče reševanje težav ali preostale in nastale pomanjkljivosti, s katerimi se soočajo na sedežih ali v delegacijah Unije;

23. poziva GD DEVCO, naj postopoma okrepi svojo verigo zagotovil v skladu z novimi standardi notranje kontrole, pri tem pa več poudarka nameni tako individualnim pristojnostim kot odgovornosti za njihovo vlogo pri uresničevanju kontrol in glede nevarnosti goljufije;

24. ugotavlja, da je študija o stopnji preostale napake postala sestavni del strategije za oceno tveganja, kontrole in revizije GD DEVCO (in postopka zagotavljanja), vendar poziva GD DEVCO, naj zagotovi večjo doslednost v metodoloških standardih, ki se uporabljajo pri oceni stopnje preostale napake, in se po potrebi posvetuje s Sodiščem o teh vprašanjih;

25. seznanjen je z različnimi pristopi, ki sta jih uporabila Sodišče in GD DEVCO, Sodišče se osredotoča na tekoče operacije (ali začasne stopnje napake na ravni plačil), GD DEVCO pa se nanaša na zaprte operacije; meni in poudarja dejstvo, da ta dvojnost metodologije ocenjevanja ne bi smela voditi do dvoumne vizije pravilnosti in zakonitosti dejavnosti, ki bi tudi preprečila primerljivost rezultatov v več letih;

26. pričakuje, da se bodo vsi deležniki izogibali nasprotujočim si utemeljitvam glede metodologij za ocenjevanje predvidenih stopenj napak, da bi predstavili zanesljivo sliko razmer ter povečali zaupanje in pravičnost tako pri nadzoru opravljenega dela kot v okviru splošnih sistemov nadzora; poudarja tudi, da bi bilo treba ustrezno ponovno preučiti pojem ocenjenih zneskov, pri katerih obstaja tveganje ob zaključevanju računovodskih izkazov in ki so bili uporabljeni v različnih poročilih, kot sta letno poročilo o dejavnostih GD DEVCO ali letno poročilo Komisije o smotrnosti poslovanja;

27. poziva GD DEVCO, naj si še naprej prizadeva za izboljšanje učinkovitega izvajanja svojega nadzornega okvira in ključnih kazalnikov uspešnosti, zlasti s ključnim kazalnikom uspešnosti št. 21 o neupravičenih plačilih, ki so jih preprečile predhodne kontrole, in kazalnikom št. 25 za neupravičene zneske, opredeljene z zunanjimi revizijami; ugotavlja, da so bili izdani nalogi izterjave v znesku 18,22 milijona EUR za povračilo neupravičenih izplačil;

28. meni, da so osredotočenost na področja z visokim tveganjem, povezana s sredstvi v posrednem upravljanju preko mednarodnih organizacij in nacionalnih razvojnih agencij ter nepovratna sredstva v neposrednem upravljanju bistvena in da bi bilo treba nadgraditi raven tveganj, povezanih s tema področjema delovanja;

29. ugotavlja, da sta bila leta 2018 izdana dva pridržka, zlasti ponovno izvajanje pridržka za mirovno pomoč za Afriko, ki je bil prvotno izdan leta 2015 in ki odraža trenutne institucionalne in upravljavske pomanjkljivosti, saj mirovna pomoč za Afriko ni dovolj učinkovita za varovanje zakonitosti in pravilnosti odhodkov ERS;

30. ugotavlja, da je bilo leta 2018 izvedenih 19 preiskav goljufij;

Sodelovanje z mednarodnimi organizacijami, razvojnimi agencijami Unije in nevladnimi organizacijami

31. ugotavlja, da so plačila v letu 2018 iz ERS za projekte, ki se izvajajo s posrednim upravljanjem z mednarodnimi organizacijami in razvojnimi agencijami, znašala 1.074 milijonov EUR oziroma 201 milijon EUR (od tega je bilo 347 milijonov EUR izplačanih preko Organizacije združenih narodov); ugotavlja, da se je 2,6 milijarde EUR financiralo iz splošnega proračuna;

32. z zaskrbljenostjo ugotavlja, da je pri operacijah z mednarodnimi organizacijami pri 33 od 61 revidiranih transakcij (ali 54 %) prišlo do količinsko opredeljivih napak, kar je 62,5 % ocenjene stopnje napak v letu 2018;

33. izraža globoko zaskrbljenost zaradi dejstva, da mednarodne organizacije niso pravočasno predložile dokazil, kar je Komisiji in Računskemu sodišču preprečilo izvajanje strogih revizij; v zvezi s tem poziva Komisijo, naj okrepi svoja prizadevanja za zagotavljanje, da bo pravočasno prejela informacije od zadevnih mednarodnih organizacij, da bi Računsko sodišče lahko predstavilo celovite in natančne podatke;

34. je zaskrbljen, ker je veliko število naročil ERS dodeljenih zelo omejenemu številu nacionalnih razvojnih agencij, s povezanim tveganjem ponovne nacionalizacije politike Unije v nasprotju z interesom večjega povezovanja iz zunanje politike Unije;

35. poziva Komisijo, naj okrepi in utrdi spremljanje razpisnih postopkov in postopkov za sklepanje pogodb, da bi se preprečili kakršno koli tveganje, da bi zelo maloštevilne javne ali polzasebne agencije monopolizirale velike deleže projektov ERS, ki se izvajajo v državah v razvoju, in pridobile vedno večji vpliv na razvojno politiko, politiko sodelovanja in sosedsko politiko Unije, kar bi lahko ogrozilo neodvisnost politike Unije; poziva Komisijo, naj okrepi in razširi svoje sodelovanje tudi z drugimi javnimi in zasebnimi subjekti, kot so številne nevladne organizacije, ki delujejo na področju razvoja;

36. priporoča Komisiji, naj večji poudarek nameni spodbujanju sodelovanja ERS z mednarodnimi organizacijami, razvojnimi agencijami Unije in nevladnimi organizacijami; izraža zaskrbljenost zaradi neustrezne in nezadostne prepoznavnosti dejavnosti ERS v javnosti;

37. ponovno opozarja na dejstvo, da morajo subjekti, ki so pooblaščeni za izvrševanje sredstev Unije, kot splošno načelo spoštovati načela dobrega finančnega poslovodenja in preglednosti; poudarja, da mora vsak subjekt polno sodelovati pri zaščiti finančnih interesov Unije in kot pogoj za pridobitev sredstev odgovornemu odredbodajalcu, Računskemu sodišču in Olafu zagotoviti potrebne pravice in za to potrebni dostop;

38. poziva Komisijo, naj:

(i) strogo spoštuje in uveljavlja v prispevkih o sporazumih in okvirnih sporazumih navedene odgovornosti subjektov, ki izvršujejo sredstva Unije, ter obveznost, da se sodišču in uradu OLAF zagotovijo vsi zahtevani dokumenti, potrebni za dokončanje revizije;

(ii) redno spremlja zahteve po stebrnem ocenjevanju ter poročila mednarodnih organizacij in nevladnih organizacij, ki jih to pomanjkanje sodelovanja zadeva, da se pregleda ustreznost njihovih orodij za odgovornost; ponovno preuči s tem povezane določbe ali mandat, ko bo treba pregledati metodologijo stebrnega ocenjevanja zaradi spoštovanja določb o finančni uredbi ERS; poziva k prilagoditvi po potrebi obstoječih veljavnih sporazumov o prenosu pooblastil s temi mednarodnimi subjekti;

(iii) ugotavlja, da je še zmeraj treba bolj sistematično pristopiti h komuniciranju o dejavnostih, ki se financirajo s subvencijami Unije, da bi povečali prepoznavnost Unije, ter okrepiti preglednost, odgovornost in potrebno skrbnost glede človekovih pravic vzdolž celotne verige financiranja; poziva Komisijo, naj v okvirnih sporazumih uvede obveznost vodilne agencije, da zagotovi prepoznavnost Unije pri projektih z več donatorji; poziva Komisijo, naj na podlagi vzorcev izvaja preglede na kraju samem v nekaj letih po zaključku sofinanciranih projektov, da bi preverila nadaljnji učinek ukrepov ERS in sprejela potrebne ukrepe za zagotovitev dolgoročnih učinkov svojih dejavnosti;

Proračunska podpora Unije

39. ugotavlja, da je prispevek ERS k dejavnostim proračunske podpore v letu 2018 znašal 881,9 milijona EUR, od tega je bilo 858,6 milijona EUR novih obveznosti (z geografsko pokritostjo 56 partnerskih držav, ki predstavljajo 96 pogodb o proračunski podpori); ugotavlja, da je bilo za čezmorske države in ozemlja 92,9 milijona EUR izplačanih v okviru ERS za 14 držav in predstavljajo 18 pogodb o proračunski podpori;

40. z zadovoljstvom ugotavlja, da je podsaharska Afrika največji prejemnik proračunske podpore z 41-odstotnim deležem in da so zadevne pogodbe zadevale odpornost države in pogodbe o nepremičninah; ugotavlja tudi, da se je delež držav z nizkim dohodkom povečal na 38 % v primerjavi z 31 % v letu 2015 in da so države z nižjim srednjim dohodkom, ki imajo 47 % vseh tekočih obveznosti, največje prejemnice proračunske podpore;

41. opozarja, da je proračunska podpora naložba v javne politike in sisteme partnerskih držav Unije in da so njena temeljna načela izvajanje reform in prispevanje k doseganju ciljev trajnostnega razvoja; ugotavlja, da proračunska podpora Unije temelji na mednarodno dogovorjenih načelih učinkovitosti iz Busana, kot so lastništvo partnerskih držav, osredotočenost na rezultate, vključevalnost in odgovornost;

42. ugotavlja, da se v afriških, karibskih in pacifiških državah in ČDO izplačila večinoma izvajajo s fiksnimi deleži; vendar meni, da bi lahko spremenljive tranše bolje spodbudile poglabljanje politike in politični dialog s partnerskimi državami o glavnih reformah, ki jih je treba izvesti; meni, da bi morali načini izplačila prek fiksnih in spremenljivih tranš temeljiti na rezultatih in na zadostnih kvalitativnih podatkih za oceno doseženega napredka; meni, da so merila za izplačilo sredstev ključni dejavnik pri upravljanju dejavnosti proračunske podpore;

43. poziva k pozornemu spremljanju in poglobljenemu dialogu o politikah s partnerskimi državami glede ciljev, napredka pri doseganju dogovorjenih rezultatov in kazalnikov uspešnosti; ponovno poziva Komisijo, naj bolje opredeli in izmeri predvideni učinek razvoja in zlasti izboljša kontrolni mehanizem v zvezi z ravnanjem države prejemnice na področjih korupcije, spoštovanja človekovih pravic, pravne države in demokracije; je še vedno zelo zaskrbljen zaradi uporabe proračunske podpore Unije v državah prejemnicah, v katerih demokratični nadzor ne obstaja ali je omejen;

44. opaža rahlo splošno zmanjšanje v dojemanju tveganja v zvezi s proračunsko podporo v letu 2018; vendar poudarja, da so tveganja, povezana s korupcijo, javnimi financami in razvojem še vedno najpomembnejša, medtem ko je makroekonomsko tveganje vse bolj razširjeno;

45. podpira osredotočenost na napredek, dosežen na področju upravljanja javnih financ, proračunske preglednosti in demokratičnih nadzornih organov ter na makroekonomsko pogojenost v partnerskih državah, da se izboljša razvoj zmogljivosti; poziva Komisijo, naj sistematično spremlja izvedene reforme in dosežene rezultate ter dokaže, da je proračunska podpora Unije dejansko prispevala k razvojni agendi držav prejemnic in okrepila njeno demokratično odgovornost;

46. poudarja, da je treba okrepiti ustrezna orodja za spremljanje, da bi ocenili, kako je proračunska podpora prispevala k izboljšanju uporabe domačih javnofinančnih prihodkov in s tem povezanim reformam; z zadovoljstvom ugotavlja, da je uporaba domačih prihodkov v letu 2018 znašala 19 % vrednosti spremenljivih tranš (v primerjavi s 3 % leta 2014); spodbuja GD DEVCO, naj v svojih poročilih o proračunski podpori redno navaja informacije v zvezi z uporabo pogodb o proračunski podpori za uporabo domačih javnofinančnih prihodkov;

47. vendar poziva GD DEVCO, naj v svojem političnem dialogu strogo oceni tveganja, povezana z izogibanjem davkom od dohodkov pravnih oseb, davčnimi utajami in nezakonitimi finančnimi tokovi, ki vplivajo zlasti na države v razvoju; spodbuja GD DEVCO, naj oceni fiskalni učinek in pomaga pri opredelitvi usmerjenih naložbenih ciljev;

Tveganja in izzivi, povezani z izvajanjem pomoči ERS

48. je zelo zaskrbljen glede nevarnosti, da bo ERS primoran izpolniti načrte, ki ga oddaljujejo od njegovega glavnega cilja zmanjšanja revščine in ki jih je nemogoče uskladiti s temeljnimi vrednotami ERS, in da obstaja tveganje, da bi ogrozili dosedanje uspehe; z zaskrbljenostjo se seznanja z nevarnostjo preusmeritve in poziva Komisijo, naj to upošteva pri oblikovanju projektov in programov ob spoštovanju skladnosti politik za razvoj; poziva Komisijo, naj v skladu s temeljnimi vrednotami ERS izbere prihodnje programe pomoči in razmisli o umiku subvencij za programe, ki se usmerjajo stran od teh vrednot;

49. poudarja, da ERS ne bi smeli preseči svojega področja uporabe ter da vzpostavitev nove povezave za soočanje z novimi izzivi ne bi smela ogroziti doseganja drugih razvojnih ciljev;

50. poziva Komisijo, naj večji poudarek nameni izboljšanju in ohranjanju dobro delujočih programov pomoči; poziva Komisijo, naj zagotovi večjo medijsko pokritost in prepoznavnost najboljše prakse in zgodb o uspehu;

51. poudarja pomen tveganj za trajnost, preglednost in dobro usklajevanje, ki jih Unija želi obravnavati s financiranjem razvojne pomoči ob znatnem povečanju novih donatorjev in novih akterjev, kot sta Rusija in Kitajska v Afriki; poziva Komisijo, naj si prizadeva za boljšo usklajenost mednarodnega sodelovanja s prednostnimi nalogami držav partneric na področju razvoja;

52. meni, da je povezava med vprašanjem migracij in razvojno pomočjo ena od najpomembnejših povezav med varnostjo in razvojem ter povezavo med humanitarnim delovanjem in razvojem; vendar priznava, da sta vzpostavljanje miru in obravnava temeljnih vzrokov migracij osnovna vidika trajnostnega razvoja;

53. želi spomniti, da so učinkovitost pomoči, odgovornost partnerskih držav za rezultate razvoja ter zanašanje na okvire upravljanja partnerske države vodilna načela, ki jih je treba stalno izpopolnjevati; poleg tega poudarja, da so dobro upravljanje, pravna država in spoštovanje človekovih pravic neizogibni pogoji za učinkovitost pomoči; poziva Komisijo, naj kot temeljni pogoj za odobritev finančne pomoči določi pravno državo in spoštovanje človekovih pravic;

54. poudarja, da je trajnost bistvenega pomena za povečanje splošne učinkovitosti razvojne pomoči s stalnim spremljanjem učinkov prek vseh oblik zagotavljanja pomoči; opozarja, da je v agendi za leto 2030 in ciljih trajnostnega razvoja veliko poudarka na podatkih in kazalnikih, saj je zanesljivo spremljanje ključnega pomena za učinkovito in operativno strategijo;

55. ponovno poziva Komisijo, naj v naslednje letno poročilo o dejavnostih vključi strukturirano oceno učinka dejavnosti ERS s posebnim poudarkom na človekovih pravicah;

56. poziva Komisijo, naj izvede oceno o pristopu posameznih držav glede na dolgotrajne projekte, ki jih financira ERS, da bi dokazala resničen učinek desetletij dolge naložbe Unije na terenu in kako je dejansko pomagala državam upravičenkam pri gospodarskem, socialnem in trajnostnem razvoju; zato poziva Komisijo, naj razmisli o rezultatih ocene in omejitve in/ali ukine nadaljnje financiranje neučinkovitih projektov;

57. meni, da bi morala biti boljša osredotočenost na lokalna MSP, zasebni sektor in organizacije civilne družbe osrednja naloga sodelovanja pri upravljanju dinamičnega sklopov projektov delegacij Unije; poudarja, da bi lahko strateški dialog z zasebnim sektorjem in organizacijami civilne družbe odigral odločilno vlogo pri razvoju lokalnih gospodarstev, saj primanjkuje finančnih sredstev za uresničenje ambicioznih ciljev trajnostnega razvoja;

58. meni, da sta finančna vključenost in mikrofinanciranje ključna dejavnika gospodarskega in socialnega napredka, ki dokazano vplivata na lokalno gospodarsko dejavnost in ustvarjanje delovnih mest; z zadovoljstvom ugotavlja, da ERS podpirajo finančno vključenost v Afriki prek številnih instrumentov (Evropski sklad za trajnostni razvoj, Jamstveni sklad, sklad za delitev tveganja Nasira, sklad Huruma, *Boost Africa* (Spodbujajmo Afriko) in Afriški jamstveni sklad), katerih namen je med drugim zagotoviti mikroposojila neoskrbljenim kmetom v Afriki; odvrača Komisijo in druge institucije Unije od vzpostavitve novih instrumentov finančne pomoči in jih namesto tega spodbuja, naj zagotovijo večjo prepoznavnost instrumentov finančne pomoči na svojih področjih delovanja in v Uniji;

59. je seznanjen z revizijo notranje revizijske službe o „usklajevanju EK–ESZD“ in z zadovoljstvom ugotavlja sklepe revizije, da so dejavnosti usklajevanja med službami Komisije (GD DEVCO, Generalni direktorat za sosedstvo in širitvena pogajanja (GD NEAR) in Služba za instrumente zunanje politike) ter Evropska služba za zunanje delovanje na splošno učinkovite in uspešne; vendar odločno poudarja da je treba vzpostaviti nerazdrobljen pregled celotne zunanje pomoči Unije za določeno državo in da je treba v sodelovanju z GD DEVCO in GD NEAR okrepiti oceno in obvladovanje tveganj, da bi oblikovali skupno stališče o strategijah za negotovost in zmanjševanje tveganj;

Uspešnost skrbniškega sklada Evropske unije za Afriko

60. ugotavlja, da so sredstva, dodeljena za skrbniški sklad Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: skrbniški sklad Unije), konec leta 2018 dosegla 4,2 milijarde EUR, od tega 3,7 milijarde EUR iz ERS in 489,5 milijonov EUR iz držav članic in od drugih donatorjev (Švica in Norveška); ugotavlja, da je bilo leta 2018 izvedenih 187 projektov; je seznanjen s širitvijo skupne pobude EU in Mednarodne organizacije za migracije za zaščito migracij in ponovno vključitev migrantov s 14 na 26 afriških držav do konca leta 2018;

61. opozarja na redno stališče Parlamenta, da bi morala Komisija zagotoviti, da mora vsak skrbniški sklad, ustanovljen kot novo razvojno orodje, vedno biti v skladu s splošno strategijo Unije in cilji razvojne politike, tj. zmanjšanjem in izkoreninjenjem revščine, in zlasti zagotoviti, da varnostni interesi evropskih držav ne prevladajo nad potrebami prebivalstva; spodbuja Komisijo, naj razmisli o omejitvi finančne pomoči za projekte skrbniškega sklada Unije, ki imajo odklon od te usmeritve;

62. poudarja, da mora skrbniški sklad Unije reševati temeljne vzroke za destabilizacijo, prisilno razseljevanje in nezakonite migracije s spodbujanjem odpornosti, gospodarskih priložnosti, enakih možnosti, varnosti prebivalcev ter človekovega in družbenega razvoja; ugotavlja, da sta koncept in značilnosti temeljnih vzrokov za nedovoljene migracije raznovrstna in bi ju bilo treba temeljito prilagoditi in analizirati, da bi se bolje zasnovalo utemeljitev in dodana vrednost posegov projekta ter da bi se bolje predstavili doseženi rezultati;

63. je seznanjen, da je Računsko sodišče ugotovilo, da je skrbniški sklad Unije za Afriko prilagodljivo orodje za zagotavljanje pomoči na področjih, kot so prehrana, izobraževanje, zdravje, varnost in trajnostni razvoj, vendar bi morala biti glede na doslej največje izzive, s katerimi se sooča, njegova zasnova bolj osredotočena v smislu ciljev, ki se štejejo za preobsežne, da bi se preko njih lahko učinkovito usmerjale dejavnosti v vseh afriških regijah in za merjenje učinka;

64. z zaskrbljenostjo ugotavlja, da se veliko pomislekov Računskega sodišča [1] in avtorjev vmesne ocene enajstega ERS o izvajanju skrbniškega sklada Unije večinoma ne obravnava; znova izraža zaskrbljenost glede naslednjega:

— ker ni dokumentiranih meril za izbiro projektnih predlogov za okna severne Afrike in Afriškega roga,

— ker ni specifičnega okvira za oceno tveganja,

— resne pomanjkljivosti pri merjenju uspešnosti projektov skrbniškega sklada Unije,

— učinkovitost in trajnost projektov skrbniškega sklada Unije, pa tudi sposobnost Unije za natančno spremljanje njihovega izvajanja;

— ker ni konstruktivne strategije v zvezi z razširjanjem najboljše prakse in poročanjem medijev o njej ter uspešnih programov pomoči;

meni, da je glede na navedene ugotovitve dodana vrednost skrbniškega sklada Unije zelo vprašljiva;

65. opozarja, da večina sredstev skrbniškega sklada Unije prihaja iz ERS, kar nedvomno priča o tem, da razvojna pomoč ne služi razvojnim načrtom partnerskih držav Unije, pač pa kratkoročnim ciljem migracijske politike Unije, kar je v nasprotju z Lizbonsko pogodbo in Pariško deklaracijo o učinkovitosti pomoči; poudarja, da je bil skrbniški sklad Unije bolj instrument, ki se osredotoča na hitre rešitve za zajezitev migracijskih tokov, ne pa na dolgoročne gonilne sile migracij v skladu z načeli razvojne pomoči;

[1] Posebno poročilo št. 32/2018 „Nujni skrbniški sklad Evropske unije za Afriko: prilagodljiv, vendar premalo osredotočen“.

66. poudarja, da združevanje sredstev iz ERS, proračuna Unije in drugih donatorjev v skrbniških skladih ne bi smelo imeti za posledico, da denar, namenjen za politiko razvoja in sodelovanja, ne doseže svojih običajnih upravičencev oziroma ne izpolnjuje njihovih prvotnih ciljev; v zvezi s tem obžaluje, da skrbniški sklad Unije ne bo osredotočen izključno na razvojne cilje, čeprav se bo prispevek Unije k skrbniškemu skladu Unije kril predvsem z uradno razvojno pomočjo; poudarja, da je imelo tematsko okno za upravljanje migracij največji delež sredstev v letu 2018, in sicer je naraslo s 17,3 % leta 2016 na 30,8 % sredstev skrbniškega sklada Unije leta 2018;

67. ugotavlja, da se je ne le povečalo upravljanje migracij kot delež vseh odobrenih projektov skrbniškega sklada Unije, a imajo tudi skladi vse bolj prednostno razvrščanje v severnoafriških državah, in sicer s 23 % skupnih sredstev za upravljanje migracij v letu 2016 na 52 % v letu 2018; obžaluje dejstvo, da medtem ko si Unija prizadeva, da bi kot prednostno nalogo skrbniškega sklada Unije podprla „ranljivo in marginalizirano prebivalstvo“, je bilo 55 % sredstev iz okvira za upravljanje migracij namenjenih projektom, katerih cilj je „omejitev in odvračanje od neurejenih migracij s pomočjo obvladovanja in nadzora migracij v letu 2017“; opozarja, da uporaba razvojne pomoči kot sredstva za obravnavanje migracij in varnosti ne ogroža le razvojnih prednostnih nalog Unije, temveč lahko ustvari več revščine in nestabilnosti, ki sili ljudi, da zapustijo svoje skupnosti; v zvezi s tem spodbuja Komisijo, naj razmisli o omejitvi in/ali ukinitvi določb o finančni pomoči za projekte skrbniškega sklada Unije, ki ne spoštujejo dolgoročnih razvojnih politik Unije;

68. opozarja, da so regionalni in lokalni organi, organizacije civilne družbe in nevladne organizacije ter zasebni sektor naravni partnerji za učinkovito razvojno politiko ter da je stalen dialog z nacionalnimi organi in lokalnimi skupnostmi bistvenega pomena za opredelitev skupnih strategij in prednostnih nalog; poziva Komisijo, naj zagotovi, da se z ERS in proračunom Unije ne financirajo projekti prek skrbniškega sklada Unije, ki ga izvajajo vladne in lokalne sile (milice), ki so vpletene v hude kršitve človekovih pravic, zlasti v državah, kot sta Libija in Sudan;

69. opozarja, da se sredstev tega sklada, ki izvirajo iz proračunskih vrstic za razvoj, ne sme uporabljati za varnostne ukrepe, ki ogrožajo pravice migrantov; poziva Komisijo, naj uvede oprijemljiva jamstva, da izvedbeni organi ne uporabljajo projektov skrbniškega sklada Unije v zvezi z migracijami, ki bi kršili temeljne človekove pravice migrantov, in da projekti, povezani z migracijami, na dolgi rok ne prispevajo k destabilizaciji držav in podregij, kakor vse bolj poudarjajo nevladne organizacije in lokalni prebivalci v severnem Nigru; poudarja, da morajo biti projekti skrbniškega sklada Unije pri načrtovanju osredotočeni na vključevanje človekovih pravic ter prispevati k njihovemu uveljavljanju v zadevnih državah;

70. poziva Komisijo, naj v svoje sporazume o prispevkih, sklenjene z izvajalskimi partnerji (agencije OZN, agencije za razvoj držav članic), vključi jasne in pregledne klavzule o človekovih pravicah, da bi se izognili situacijam, ko bi Unija lahko posredno financirala projekte, ki kršijo človekove pravice; v zvezi s tem poudarja projekt „Ponovno približevanje Eritreje in Etiopije z rehabilitacijo glavnih arterijskih cest v Eritreji“, ki ga financira skrbniški sklad Unije in ga upravlja Urad Združenih narodov za projektne storitve, ki financira gradbena podjetja, ki jih eritrejska nacionalna gradbena podjetja uporabljajo prek nacionalne službe;

71. poziva Komisijo, naj v skladu z mednarodnimi pravnimi okviri in pravnimi okviri Unije prepreči prisilno delo ali pogoje za suženjstvo na krajih, kjer se izvajajo projekti, ki jih sofinancira Unija; priporoča Komisiji, naj izvaja pregleden in strog sistem spremljanja teh projektov, ki bi vključeval tudi postopke anonimnih pritožb in nadaljnje ukrepe;

72. je zaskrbljen nad dejstvom, da je Računsko sodišče odkrilo primere projektov, ki obravnavajo podobne potrebe kot drugi instrumenti Unije, zaradi česar bi utegnilo priti tudi do podvajanja drugih oblik pomoči Unije; poziva Komisijo, naj posebno pozornost nameni zagotavljanju, da so njeni ukrepi dosledni in usklajeni z regionalnimi razvojnimi programi ter da se čim bolj poveča učinek in učinkovitost svetovne pomoči, da se zagotovi, da bo glavni poudarek na razvoju in ne na nadzoru meja in varnosti v škodo migrantov;

73. ugotavlja, da Komisija priznava potrebo po nadaljnji izboljšavi skupnega nadzornega sistema; je zadovoljen, da je bil v drugem četrtletju 2018 sprejet niz 41 skupnih kazalnikov izložkov in da je bila uvedena storitev tehnične podpore; ugotavlja, da si tri operativna okna skrbniškega sklada Unije za Afriko prizadevajo za boljšo opredelitev posebnih ciljev in izhodišč na ravni projektov;

74. meni, da je potrebna ustrezna previdnost, da se zagotovi boljša komunikacija med Komisijo, Parlamentom in državami članicami glede izvajanja skrbniškega sklada Unije ter zadostnega javnega poročanja, nadzora in revizije operacij ter uspešnosti; poziva Računsko sodišče, naj razmisli o reviziji vpliva izvajanja skrbniškega sklada Unije za Afriko na razvojno politiko Unije, tako s proračunskega vidika kot z vidika rezultatov; zato poziva Komisijo, naj oblikuje zaključke na podlagi revizije in zagotovi, da se projekti skrbniškega sklada Unije, ki so bili neučinkovito izvedeni, prekinejo ali močno omejijo;

Afriška struktura za mir in varnost

75. z zaskrbljenostjo ugotavlja, da je Afriška struktura za mir in varnost (APSA) močno odvisna od zunanjih finančnih virov zaradi majhnih prispevkov držav članic v mirovni sklad in omejenega dodatnega financiranja, ki ga APSA pridobi iz drugih virov;

76. je seznanjen, da sta ESZD in Komisija v Afriki soočeni z zelo zapleteno situacijo ter številnimi političnimi in operativnimi izzivi in ovirami na mnogih področjih, zlasti pri sodelovanju z glavnimi deležniki, financiranju in pomanjkljivostih institucij ter politični volji za posredovanje, preprečevanje in upravljanje konfliktov;

77. obžaluje, da to pomanjkanje afriškega lastništva in finančne vzdržnosti z visoko stopnjo odvisnosti od donatorjev in mednarodnih partnerjev vodi do operativnih pomanjkljivosti; poziva Komisijo, naj spodbuja občutek odgovornosti Afriške unije do APSA, da se doseže večja finančna neodvisnost in da se podpora Unije preusmeri s podpiranja operativnih stroškov na ukrepe za krepitev zmogljivosti;

78. obžaluje, da je imela tako podpora Unije za APSA majhen učinek in je potrebovala preusmeritev ter da se je podpora Unije večinoma osredotočila na prispevanje k osnovnim operativnim stroškom APSA in da je bila APSA dolga leta močno odvisna od podpore donatorjev;

79. je močno zaskrbljen zaradi pomanjkljivega sistema za spremljanje, saj ne daje ustreznih podatkov o rezultatih dejavnosti; poziva Komisijo, naj poveča zmogljivosti sistema za ocenjevanje, kar zadeva dejavnosti in smotrnost, da se bo jasno pokazalo, da je mogoče prispevke Unije večinoma povezati z oprijemljivimi in pozitivnimi učinki za mir in varnost na terenu; poziva službe Komisije, naj začnejo misijo spremljanja, osredotočenega na rezultate, in čim prej poročajo Parlamentu;

80. na podlagi zgoraj navedenih pomislekov priporoča, naj Komisija razmisli o ukinitvi vseh finančnih sredstev za APSA;

Načrt za zunanje naložbe in Evropski sklad za trajnostni razvoj

81. opozarja na finančni cilj za povečanje naložb v višini 44 milijard EUR; ugotavlja, da je Unija namenila 2,2 milijarde EUR za 94 projektov kombiniranja v okviru Evropskega sklada za trajnostni razvoj (steber 1 načrta za zunanje naložbe) in 1,54 milijarde EUR za jamstva tega sklada za 28 naložbenih programov;

82. spodbuja GD DEVCO, naj še poveča ozaveščenost o možnostih finančnega vzvoda, ki jih ponuja načrt za zunanje naložbe, tako da privabi naložbe zasebnega sektorja v razvojna partnerstva; vendar opozarja, da bi bilo treba ustrezno pozornost nameniti njegovi dodatnosti, a tudi merilom, uporabljenim pri njegovem upravljanju, da bi preprečili vsakršno preusmeritev razvojnega financiranja k zasebnim vlagateljem ali v interesne oziroma dobičkonosne namene;

83. ugotavlja, da je Unija prek 21 projektov kombiniranja namenila tudi 547 milijonov EUR v podsaharski Afriki, ki naj bi sprostila 4 milijarde EUR za promet, energetiko, zasebni sektor in kmetijstvo; izraža podporo spodbujanju lokalne razsežnosti kombiniranega financiranja;

84. poudarja, da je regionalno sodelovanje Unije največ finančno prispevalo k projektom za gospodarjenje z biotsko raznovrstnostjo in gospodarjenje z gozdovi ter imelo ključno vlogo pri ohranjanju šestnajstih zaščitenih območij v osrednji in zahodni Afriki;

85. poziva Komisijo, naj se bolj osredotoči na razširjanje uspešno izvedenih projektov in večjo ozaveščenost javnosti o naložbah Unije v svetovni trajnostni razvoj;

Instrument EIB za spodbujanje naložb v AKP

86. spodbuja EIB, naj še naprej podpira razvoj lokalnega zasebnega sektorja kot gonila trajnosti in odpornosti, naj podpira osnovno socialno in gospodarsko infrastrukturo, ki je upravičencem v neposrednem interesu, ter naj išče nove lokalne in regionalne partnerje na področju mikrofinanciranja; poziva EIB, naj poveča dodatnost z bolje utemeljeno uporabo finančnih sredstev;

87. spodbuja EIB, naj poveča prizadevanja in sprejme ustrezne ukrepe za oglaševanje boljših instrumentov EIB v državah, kjer bo učinek naložb EIB večji;

88. pozdravlja prispevek Unije prek Sklada za spodbujanje naložb v AKP v obliki kreditnih linij mikrofinanciranja v višini 139 milijonov EUR, kar bi moralo privesti do približno 26 300 posojil mikropodjetjem in posameznikom;

89. verjame, da je za EIB odločilnega pomena, da neprestano vlaga čas v politiko ustrezne skrbnosti skupaj z orodji za oceno rezultatov, da bi pridobila boljše védenje o profilu finančnih posrednikov in upravičencev in tudi bolje ovrednotila učinek projektov na končne upravičence;

Prihodnost odnosov med Unijo in Afriko

90. je seznanjen s potekajočim razmislekom o prihodnji dolgoročni strategiji in partnerstvu Unija-Afrika in meni, da je to priložnost za povečanje učinkovitosti pri načinih zagotavljanja pomoči; meni, da je treba tradicionalno obliko odnosov, ki se osredotočajo na pomoč, spremeniti v bolj strateško in povezano;

91. poziva Komisijo, naj razvije „več pristopa“ z našimi partnerji, ki bodo omogočili prilagoditev naše pomoči spoštovanju demokratičnih pravic, pravne države, spoštovanja mednarodnih konvencij itd. s strani tretjih držav;

92. poudarja, da je treba ERS vključiti v proračun Unije, kot je bilo predhodno določeno v resolucijah Parlamenta in v novem večletnem finančnem okviru za obdobje 2021–2027, da bi se izognili razdrobitvi proračuna; poudarja, da bo vključitev ERS okrepila zmožnost organa za podelitev razrešnice, da nadzoruje, kako se proračun Unije uporablja zunaj nje.